Written by first
Sunday, 03 October 2010 19:48 - Last Updated Sunday, 03 October 2010 19:52

เมื่อถูกไล่จากบริเวณวัดนักบุญเปโตรต้องพันธนาการแล้วนักบุญยอห์นบอสโกก็ได้รับอนุญาตจากเทศบาล ให้รวบรวมเด็กของท่านที่วัด โมลัซซี
ซึ่งในบริเวณนั้นมีโรงสีของเมืองตั้งอยู่

แต่แม้ที่นี่ เพียงแต่ครั้งแรกที่รวบรวมกองทัพเด็กซึ่งชอบเฮฮาร่าเริง
ประชาชนรอบข้างที่พากันประท้วงคัดค้านแล้ว รวมทั้งเจ้าของโรงสี
และคนงานในโรงสีทุกคนด้วย แต่ผู้ที่ร้ายกว่าหมดดูเหมือนจะเป็นเลขานุการของโรงสีซึ่งพยายามรวบรวมหลักฐานพยานเท็จจากทุกแห่งมาเขียนเป็นจดหมายเสียยืดยาวถึงเทศบาลเพื่อฟ้องร้องบรรดาเด็กที่น่าสงสารเหล่านั้น
รวมทั้งพ่อบอสโกซึ่งเป็นผู้นำการชุมนุมนี้ด้วย
ผลก็คือคณะเทศมนตรีลงมติไล่คุณพ่อบอสโกและเด็กๆ ให้ออกไปจากที่นั้นทันที

เมื่อท่านนักบุญแจ้งข่าวนี้ให้เด็กของท่านทราบแล้วท่านได้กล่าวให้กำลังใจว่า....

"เราต้องย้ายที่กันอีกแล้ว แต่ไม่ต้องกลัว กะหล่ำปลี เมื่อถูกย้ายก็ยิ่งงาม

คอยดู
เราจะเป็นกะหล่ำปลีที่ใหญ่โตจริงๆ.....และกล่าวเป็นเชิงทำนายต่อไปว่า...พระญาณเอื้ออาธรของพระเป็นเจ้าจะเอาเรื่องแทนความบริสุทธิ์ของพวกเราเอง"

คำทำนายของท่านนักบุญยอห์นบอสโกได้สำเร็จเสร็จสิ้นทุกประการ
เพราะว่าจดหมายฟ้องนั้น
เป็นจดหมายฉบับสุดท้ายซึ่งเลขานุการโรงสีผู้นั้นเขียนได้
เนื่องด้วยเขาเป็นไข้จับสั่นอย่างรุนแรง และภายในไม่กี่วันก็ตายไป
ทิ้งลูกไว้เป็นกำพร้าหาที่พักพิงมิได้ ต้องเร่ร่อนตามถนนเป็นเด็กขอทาน
และเข้าไปอยู่ในศูนย์ยุวชนซึ่งนักบุญยอห์นบอสโกได้ตั้งขึ้น

1 / 2

